

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 5., Vol. 21., 15. května-May 15th, 1987.

COMMEMORATING 125 YEARS
OF THE
INTERNATIONAL SOKOL MOVEMENT

Doporučujeme našim
čtenářům, aby pláno-
vali účast na XX.
sletu amerického So-
kola, který se bude
konat ve Washingtonu,
DC, od 24. do 27. červ-
na 1987.

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

posíláme tentokrát do
Caledon East, Ont., kde
se prof. dr. Jan Gellner,
D.F.C., dožívá dne 18. května t.r. svých 80. naroze-
nín. Když ho potkáte, nebudete tomu věřit! Jako by
se právě na něho vztahovalo rčení "muži nestárnou!"
Ač "brniak" tělem i duší, narodil se náhodou v Ter-
stu dne 18. května 1907, kde jeho otec Gustav půso-
bil jako vojenský lékař. V Brně vystudoval práva
a jako právník tam působil. Dva měsíce po okupaci
ČSR Němci odešel do USA a po vypuknutí války do
Kanady, aby se přihlásil do čs. zahraničního letec-
tva. Pro svých 32 let nebyl přijat jako pilot, ale
absolvoval kurs pro navigátory. Jak líčí vedlejší
kapitola "Posádka Velouše 2972" z knihy plk. let. V.
Kordy "Nad zeměmi a moři", Honza Gellner se připo-
jil k 311. čs. bombardovací peruti. Přežil celou řa-
du operací nad nepřátelským územím /v Brestu se
mu podařilo shodit bombu do komína německého křiž-
níku/ a dostal m. j. Distinguished Flying Cross.
Později přešel do kan. letectva a působil jako veli-
tel leteckých základů v zámoří a v Kanadě. Do pen-
se odešel jako Wing Commander. Dal se na novinářskou

GELLNER, John, D.F.C., C.D., D.L.; author; educator;
b. Trieste 18 May 1907; s. Dr. Gustav and Maria (Tomasi)
G.; e. Masaryk Univ. Brno, Czechoslovakia D.L. (Doctor
of Law) 1930; m. Lilo d. Wilhelm Mattheis, Essen, Ger-
many 14 March 1978; came to Can. 1939; Jr. Partner law
firm Brno, Czechoslovakia 1935-39; served with R.C.A.F.
1940-58, Pilot, rank Wing Commr.; Ed. "Commentator"
(Toronto pol. monthly now defunct) 1964-70; Ed. "Canadi-
an Defence Quarterly/Revue canadienne de défense"
1971; Visiting Prof. of Pol. Science York Univ. 1970-82;
Dir. Atlantic Council Can.; rec'd Czechoslovak Mil.
Cross; Czechoslovak Medal for Valour; author "Canada
in NATO" 1970; "Bayonets in the Streets: Urban Guerilla
at Home and Abroad" 1974; co-author "Climbers' Guide
Through the High Tatras" 4 vols. 1936-38; "The Czechs
and Slovaks in Canada" 1968; author over 500 publs. incl.
articles on internat. relations and defence issues, book
chapters; mem. Candn. Inst. Internat. Affairs; Candn.
Inst. Strategic Studies; Internat. Inst. Strategic Studies
(UK); R. Catholic; Clubs: Royal Candn. Mil. Inst.; Em-
pire; Home: R.R.3, Caledon East, Ont. L0N 1E0; Office:
Suite 1300, 100 Adelaide St. W., Toronto, Ont. M5H 1S3.

Otto Jelinek, Minister of State for Fitness and Amateur Sport, launches
Sneaker Day on Parliament Hill.

A Message from the Minister

I invite you, as a leader in your
community or office, to help create
the biggest celebration of physical
activity ever held in Canada — and
the largest celebration of its kind in
the world.

Canada's Fitweek, May 22 to
31, 1987, is an opportunity for all
Canadians to participate in either a
new activity or an old favourite.
And for many, it could be the start
of more regular participation in phys-
ical activity.

I invite you to join me in spread-
ing the message, "Canada's Fit-
week — it's your move, Canada!"

Otto Jelinek
Otto Jelinek

Posádka Velouše 2972

Všech 41 letů jsem provedl s jedním letadlem. Byl to
Wellington 2972. Opravdový válečník, stokrát prosti-
lený, mnohokrát kulhající po námáhách a bojích a pře-
ce vždycky spolehlivý a bezpečný. Neměli jsme pro něj
zvláštní jméno, říkali jsme mu prostě "velouš", jako všem
jiným Wellingtonům. Ale Wellington 2972 byl náš velouš.
Měli jsme ho rádi.

V našem velouši nebyla vždy stejná posádka. Druhý
pilot se střídal za dva, tři lety. To proto, že místo druhého
pilota zastávali letci, kteří šli se mnou do boje jaksi na
zacvičení a pak bývali jmenováni kapitány letounů. Na
místech druhého pilota se mnou létávali i naši velitelé,
aby prodělali potřebný počet operačních hodin. Někteří
z nich také zastávali místo střelců.

Ale na většině letů jsem měl ostatní členy posádky
skoro stejné. Navigátorem byl dr. Jan Gellner, telegrafis-
tou Jaroslav Slánský, předním střelcem Mirek Čtvrtlík
a zadním střelcem Vilém Jákš.

První setkání s dr. Gelnrem mě poděšilo. Hlásil se
neznámý podporučík, který sice byl Čechem, ale na ra-
menní páse měl označení Canada. Byl mi přidělen jako
navigátor. První otázkou bylo, co dosud dělal.

"Já — já — byl a-a-dvokátem!"

"Tak vám děkuju" a musil jsem od něho, poněvadž
obsah a způsob odpovědi mne přivedly do stavu blízkého
zhroutení. Hoši z mé posádky na mě čekali a očima se
ptali, kdo je ten nový.

"Mládenci to bude katastrofa," říkali hloučku svých
druhů, "představte si, že je to žid, advokát a ke všemu
kokaš!"

"Pane na nebi, advokát a chce lítat!" dělali se mláden-
ci.

Byli jsme z nového navigátora důkladně otráveni.
A přece tento hrozný první dojem byl tak nepravdivý
a klamný. Ukázal nám nového navigátora otočeného o
180 stupňů. Myslim, že nepřeháním, řeknu-li, že dr. Gel-
ner patřil k nejlepším navigátorům v Anglii. Jeho letecké
vlastnosti nebyly jediným kladem. Byl to skvělý obětavý
kamarád nejkrásnějšího lidského charakteru.

V letadle na svém místě neznal strachu. Jeho chladno-
krevnost mě jednou nad Berlínem uváděla v úplné zou-
falství. Naším úkolem při tehdejších letu bylo shodit pu-
my na Berlín. Dobrá, dostali jsme se nad město. Letěl
jsem v protiletecké palbě středních i těžkých flaků od
jihu na sever. Když jsem obrátil letadlo, ptal jsem se
navigátora: "Shodils?"

"Ne!"
Asi to chce shodit všechno najednou při letu na jih.
Ale na jižním kraji Berlína jsem se ptal znovu: "Shodils?"

"Ne, leť nahoru!"
Obrátil jsem a letěl. Na severu křičím: "Už je to dole!"
Odpovídá klidně: "Ne!"

Letím na jih a na konci dráhy je můj hlas nedůtklivý:
"Shodils?"
"Ne, obrať to!"

"Človče," křičím do mluvičky, "co pak je to procház-
ka, vdyť po nás stílejí jak divlí!"
"Ale, nech je stílet, stejně nás nešetřejí."
Ještě jednu cestu z jihu na sever a ze severu na jih

jsem musil provést. Konečně odpověděl tuze spokojeným
hlasem, že shodil.

Když jsme přistáli na domácím letišti, zpočátku jsem
svého navigátora: "Honzo, prosím té, co znamenaly ty
procházky nad Berlínem?"

"V—v—víš, V—v—vašíku, to je tak. Já Berlín znám.
A najednou ti ne a ne najít hlavní poštu. A člověče,
úplně jsem si to představil. Takhle je Alexanderplatz,
takhle stojí museum a je to kousek za průplavem. A já
se musil střelit do hlavní pošty."

"Proč?"

"No, proč, musil jsem se střelit a taky jsem se střelil."

"A kdyby nás sestřelili?"

"A—a—ale kdepak. To nepřichází v úvahu!"

Takový byl navigátor dr. Jan Gellner, advokát z Brna.
A to jeho označení Canada? Náhodou. Když Němci vtrh-
li do Československa, byl Gellner v Americe. Hlásil se
tam ihned po vypuknutí války do armády, ale nebyl při-
jat. Odejel tedy do Kanady a hlásil se k letectvu. Odpo-
věď byla zamítavá.

"Na pilota jste starý," řekli mu.

"O ke,," odpověděl advokát Gellner, "pokud vím, v le-
tectvu jsou i jiné služby, než pilotáž. Budu dělat, cokoli
chcete."

Kývl a poslal ho do navigátorské školy. Absolvoval
ji s vyznamenáním a s vysvědčením dostal i dekret brit-
ského důstojníka P/O — Pilot officer — tedy hodnost
našeho podporučíka. S tím přišel do Honningtonu a hlá-
sil se do mé posádky.

Takový byl náš navigátor. Když jsme ho poznali, říka-
li jsme mu: "Honzo, jsi-li takovým advokátem, jako let-
cem, pak budeš samý prachy!" Neboť advokát dr. Jan
Gellner byl opravdu jedním z nejlepších letců.

Za Hanou Vítovou

/zemřela 3. března 1987./

KDYŽ V MINULÉM ROCE zazpívala v
ostravské televizi píseň J. Ješka a V + W
— Život je jen náhoda (za doprovodu or-
chestru Akademik Jazz Band) šel nám
všem mráz po zádech. Nezpívala ji jak
se říká "z jedné vody na čisto". Nádherně.
Mnozí z nás však měli už tehdy zlé
tušení, že touto písní, s níž v roce 1932
začínala ve filmu Pudr a benzin (zpívala
ji tam spolu s Ljubou Hermanovou) se
vlastně ptá rozloučit se svými filmo-
vými diváky. Byla to, bohužel, pravda.
V pořadu Kavárnička dříve narozených
tenkrát Hana Vítová skutečně vystoupila
před kamerou naposled. Patřila k nepo-
pularnějším filmovým herečkám předvá-
lečných let. Hrála v desítkách filmů (pří-
pomněme si alespoň tři: Noční mořít,
Šobota, Pytlácká schovanka). Byla člen-
kou Osvobozeného divadla, Nového di-
vadla Oldřicha Nového, Uranie a Diva-
dla Vlasty Buriana. V posledních letech
žila se svými vzpomínkami skromně a
nenápadně v tichém pokoji nad Vltavou,
z jehož oken bylo možné pozorovat, že
opravdu "život plyne jak voda". Opustila
nás v úterý tento týden. Bylo jí 73 let.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámoří lodí ... \$ 12:00
Zámoří letecky ... \$ 16:00

LIDÉ MEZI NÁMI

Během nedávné oslavy 75. narozenin p. R. Fra-
šackého v Torontě, se sešli tito dva přá-
telé: zleva - dr. Bohuslav Déřer a Vlado Fra-
šacký, bratr Rudolfa.

HUMOR

»KAM SE NA MĚ mladí hrabou, to
jim bude pěkně dlouho trvat, než budou
to, co jsem já!« - »A co jste?« - »Pensi-
sta«.

V PŘEPYCHOVÉ restauraci muž po-
jídá nožem. Sousedka se k němu nakloní
a diskretně zašeptá: »pane vezme si vid-
ličku!« - »Teď to nejde«, vzdychne muž,
»vrchní se dívá!«

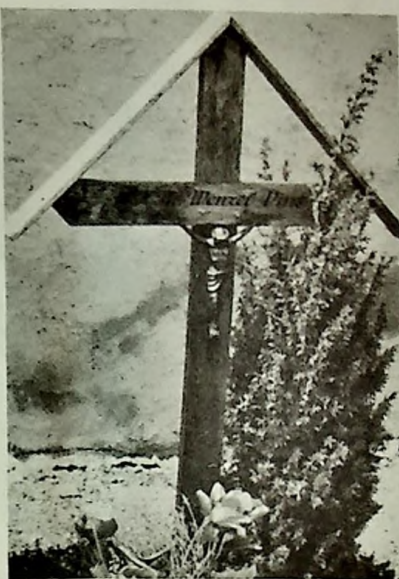
»POSAL JSEM manželce telegram,
že přijedu z lázni a den dříve, a když
jsem přišel domů, našel jsem u ní milen-
ce.« - »A co chceš s tím dělat?« - »Nic.
Ona za to nemůže. Zjistil jsem, že ji pošta
ten telegram zapoměla doručit.«

MLADÝ nezaměstnaný Skot, vtrhne
rozradostně domů: »Betty, konečně
mám místo! Budu dělat nočního hlída-
če!« - Jeho manželka se zasmuší: »A já ti
zrovna dnes koupila pyžamo...«

»STÁLE mě nazýváš svým andělem, a
přitom mi ani klobouk nechceš kou-
pil...« - »Ale drahoušku, copak jsi už
někdy viděla anděla v klobouku?«

Jednou větou...

Před pěti lety jsme přinesli zprávu o smrti kraja-
na Larry Modla ze Sarnie, Ont.--Také od náhlého od-
chodu Stelly Zajícové v Montreálu uteklo už 5 let.-
-21.5. bude ve veřejném výprodeji prodáno zařízení
krajanské strojírný Kulháněk Tool Mfg.Co.Ltd., Unit
18, 1625 Sismet Rd., Mississauga.--Pro nedostatek
práce v B.Kolumbií plánuje celá řada našich čte-
nářů přesun do Ontária. Po manželích Kočových se
chce do Ontária odstěhovat Mirek Koloušek, 46, povo-
láním svářeč. Nejhuř na tom jsou učitelé: přes 10
tisíc jich marně hledá práci.--Na dotaz sdělujeme,
že geologická krajanská firma Tarmax, The Enviromen-
tal Research Group, má adresu: P.O.Box 8862, Station
"F", Calgary, Alta. T2J 5S4. Předsedou správní rady
je inž.Vojtěch Gregor, M.Sc. Prostudoval mj. už také
ostrovy Turks a Caicos. Hledá tyto přátele: P.Gold-
flamma, Petra Haláma a Jiřího Pelecha.--80. narozeni-
ny oslavili známí torontští krajané Marie Bušíková
a Antonín Lekeš. Oba pracovali hlavně v Sokole.--
Zajímavou knihu "Mezi starou a novou vlastí" lze za
\$10 objednat u autorky: E.Koukol, Apt. 1001, 21 Vaughan
Rd., Toronto, Ont. M6G 2N2. Kniha má 368 stran.--Vyda-
vatel t.l. byl pozván na jubilejní sjezd Čs.strany
národně sociální v St.Catharines, Ont. 12.-14.6.87.-
-O emigrantských vlnách v Evropa v XX.století před-
nášel v Montreálu seniorům dr.Ing.J.Bouček z Ottawy.
--List "Speak-Up" přinesl článek R.Hanzlíka o zdaři-
lém úniku tankem z ČSSR do záp.Německa 24.7.1953:
tank řídil Václav Uhlík a na svobodu se s ním svezlo
dalších 7 osob. /Uhlík zemřel za záhadných okolno-
stí v r.1977 v Kalifornii./

Prostý kříž vyznačuje
místo, kde odpočívá český
kněz Václav Vinš, 1910-
1973, na hřbitově v obci
Langenenslingen, NSR.
Když ne nic jiného, tedy
aspoň podobný kříž by si
na torontském hřbitově
zasloužili býv.redaktor
"Nového Domova" Rudolf
Nekola a Karel Nekola,
administrátor téhož li-
stu. Jejich hrob je zcela
neoznačen. Kdo pomůže?

How they grade out

	GP	G	A	PTS	Gd
Jirí Bubla (Van)	256	17	101	118	B
Frank Cernik (Det)	49	5	4	9	F
Milan Chalupa (Det)	14	0	5	5	F
Miroslav Dvorak (Phll)	193	11	74	85	C+
Slava Duris (Tor)	89	3	8	11	C-
Mirko Frycer (Que/Tor)	399	122	150	272	E
Ivan Hlinka (Van)	137	42	81	123	C
Miro Ihnacák (Tor)	48	8	7	15	D
Peter Ihnacák (Tor)	304	88	120	208	C
Jaroslav Jirik (StL)	3	0	0	0	F
Petr Klima (Det)	139	59	41	100	C+
Jan Ludvig (NJ)	288	53	79	132	D
Frantisek Musil (Min)	60	2	9	11	R
V.Nedomansky (Det/SL/NYR)	421	122	156	278	B
Milan Novy (Wash)	73	18	30	48	C
Michal Pivonka (Wash)	67	17	25	42	R
Jaroslav Pouzar (Edm)	178	34	45	79	C
Anton Stastny (Que)	513	212	302	515	B+
Marian Stastny (Que)	322	121	173	294	B-
Peter Stastny (Que)	514	269	505	774	A
Petr Svoboda (Mtl)	209	8	61	69	C
Jirí Srha (Tor)	49	3.97	goals against average	C	C
Signed Czechs who never did play in the NHL:					
Miroslav Maly (Minn), Jiri Poner (Minn), Martin					
Maglay (Tor).					
R - Rookie. Too early to grade.					

Citáty a výroky

„Veliteli perutě Hessovi, velícímu důstojníku
310. perutě, Duxford.

Srdčné blahopřání k Vašemu dnešnímu
úspěšnému utkání. Dobře provedeno. Nazdar!

Podepsán: T. Leigh Mallory, letecký podmaršálek
Telegram z vrchního velitelství 12. skupiny.
26. srpna 1940, REF 12 G/3.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Kanadský ministerský
předseda Brian Mulroney
a předseda Čs.federální
rady dr.Jiří Kotas na
konferenci IMPACT 87
v Ottawě 28.března 1987.
Konference se účastnili
zástupci mnoha kanadských
multikulturních organiza-
cí. /Foto: Andrew Clark,
Photographer to the Prime
Minister./

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a
Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- * Dlouhodobé vklady
- * Denní úrokové vklady
- * Speciální vklady
- * RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

Otevřeno:

Pondělí, úterek, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

- * Hypotéky
- * Osobní půjčky
- * Speciální půjčky na nová auta
- * Line of credit
- * Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

kultura

ZAJÍMAVÉ

PUBLIKACE

V poslední době jsme do redakce dostali tyto knihy:

Karel Kaplan: "Nekrvavá revoluce", 425 stran; Klabund Borgia: "Za noc lásky", Edice zločinu, 166 stran; Jar. Krejčí: "Miroslav Tyrš", 154 stran; Jiří Morava: "C.K. disident Karel Havlíček", 412 stran; N. Terlecký: "Don Kichot ze Sodomu", 286 stran; V. Hejl-K. Kaplan: "Zpráva o organizovaném násilí", 352 stran; L. Vaculík: "Milí spolužáci" 1. kniha indiánská, 123 stran; 2. kniha dělnická, 250 stran; C. Milosz: "Hymnus o pekle", 112 stran; Jiří Spěváček: "Karel IV", 720 stran; Paul R. Magocsi: "Let's speak Rusyn", 2 knihy, obě 106 stranách; Jaroslav Drábek st.: "Oženil jsem se s královnou", 184 stran; Ota Ulč: "Špatně časovaný běžec", 347 stran; Jo-

sef Němeček: "Černí baroni po deseti letech", 138 stran; Božena Komárková: "Původ a význam lidských práv", 154 stran; Frank Marlow: "Rejstřík ke Švejkovi", 163 str. Jar. Putík: "Muž s břitvou", 352 str.; J. Kalvoda: "The Genesis of Czechoslovakia", 673 str.; I. Herrmann: "Ze staré Prahy", 295 str. a Bohuslav Klíma: "Dolní Věstonice", 200 stran; B. Narkiss: "Picture History of Jewish Civilization".

Z ČESKOSLOVENSKA

Ing. JIŘÍ DAVID

Již téměř 40 let je s PP Kladruby nad Labem nedílně spjat Ing. Jiří David (nar. 24. září 1927). Za ta dlouhá léta zařadil se mezi naše nejvýznamnější chovatele, sportovní a dostihové jezdce, funkcionáře i rozhodčí. Začínal v civilním pražském jezdeckém oddíle a již zde měl dobré výsledky na kolbištích. Po dokončení Vysoké školy zemědělské nastoupil jako mladý pracovník do Kladru, kde se záhy stal úspěšný nejen v práci, ale i jako sportovní jezdec. Věnoval se hlavně military, poprvé na sebe upozornil na mistrovství republiky v roce 1952 v Praze. Mistrem republiky v této disciplíně se stal v roce 1954 v Hranicích na Moravě a po druhé o osmnáct let později v roce 1972 v Bielom Boru v Polsku. V zahraničí reprezentoval poprvé v roce 1955 na přátelském střetnutí v Halle, pak jako člen našeho národního skokového družstva v Sopotech v roce 1956, v military v roce 1967 v Berlíně a v roce 1972 v Bielel Boru.

V roce 1956 byl jmenován mistrem sportu. Stal se tak po Miloši Svobodovi třetím nositelem tohoto titulu v jezdeckém sportu.

Nelze nezpomenout jeho starty v překážkových dostizích a hlavně ve Velké pardubické, ve které startoval celkem pětkrát. Jednou byl třetí (při svém prvním startu), jednou osmý a dvakrát čtvrtý, pouze jednou se neumístil. Vedle military byla a stále je Velká pardubická jeho velkou láskou.

Během doby se Ing. Jiří David vypracoval mezi naše přední chovatele a neobešla se a neobejde se bez něho žádná chovatelská událost. Při tom nezanedbával ani svoji funkcionářskou práci. Dlouhá léta byl členem tehdejší Ústřední jezdecké sekce a později Českého jezdeckého svazu. I této činnosti se věnoval s úsilím jen jemu vlastním. Podílel se na zpracování několika vydání Pravidel jezdeckého sportu.

V současné době je vyhledávaným rozhodčím, hlavně součástí military a spežení, a to nejen doma, ale i v zahraničí. Rozhodával na významných mezinárodních závodech, mimo jiné i na slavné Horse Show v anglickém Winzoru. Několikrát byl vedoucím čs. reprezentačního družstva na mezinárodních závodech.

Ing. Jiří David se také významně zapsal do historie slavných kladrubských Jezdeckých dnů. Při mnoha ročnících působil jako hlavní „režisér“ a pořadatel. Shnout jeho práci pro jezdecký a dostihový sport a pro chov koní v několika řádcích je velice těžké. Jistě však je, že je jednou z nejznámějších osobností v jezdeckém světě u nás.

POKORNĚ

Tisíckrát poražen, usmívej se šťastně a v srdci svém buď jako záhon prot; znáš slunce žeh a konev večerů a června horoucnost!

Tisíckrát přeslechnut drozd se k písni vrací ve vřelém tichu lip zas rozpoznáv svůj den; kraj z rozců mírnosti kol prudce zní je zlatem zatopen.

Tisíckrát pokořen vrať se k brázdám duše a vdýchni hluboce snů vůni kořennou: v květ heřmánku je nebe namícháno svou šťávou vznešenou.

Jan Dokulil

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kapacitou nadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station./

Toronto, Ont.,
M8X 2W4

Ukončil jsi školu?

Bez práce?

Není ti ještě 25?

Chceš pracovat?

Spoj se s
FUTURES

Volej zadarmo: 1-800-387-0777

*FUTURES pomůže uplatnit tvoji zručnost, abys dostal práci.

*Zaplatíme zaškolení až do doby 25 týdnů a při získávání praxe.

Jestliže budeš myslet na budoucnost,
Ontario bude myslet na tebe!

 Ontario
Minister, Hon. Gregory Sorbara
Premier, Hon. David Peterson

Ministry of Skills Development

Dne 14. února 87 se po Anglii rozlétla zpráva, že v Edware, Md., náhle zemřel plk. let. a gšt. Karel Náprstek, 79. Narodil se 5. 4. 1907 v Libečově u Kladna, kde vychodil reálku. Pak šel na vojenskou akademii do Hranic a sloužil 2 roky u horoleckého pluku v Popradě. Pak přešel k letectvu do Prahy. Studoval na Válečné škole a 2 roky ve Francii na franc. válečné škole. Pak sloužil v Brně a v Praze až do odchodu do zahraničí v r. 39. U 311. peruti byl napřed navigátorem, účastnil se akcí v Africe a na Sicilii; pak poslán na let. inspektorát. Do vlasti přiletěl s gen. Janouškem 6. června 45. Pak byl velitelem voj. akademie v Hradci, ale jako "nespoléhavý" poslán už v r. 47 do Prahy. Do exilu odešel s rodinou v březnu 48 a znovu sloužil u RAF až do svého 55. roku. Pak pracoval v Civil Service v Londýně až do svého 70. roku. Podle úsudku přátel to byl vzácný charakter, velmi klidný. Pečlivě se staral o rodinu a rád cestoval. Na hřbitově v Brookwoodu se s ním za všechny kamarády rozloučil býv. velitel 311. Sq. plk. let. Josef Šnajdr, DFC. Plk. Náprstek byl nositelem mnoha čs., anglických a cizích vyznamenání. Na našem snímku z r. 1980 je první zleva; pak je jeho manželka; pak pí Šejblová a Josef Šejbl. Navštívili tehdy niagarské vodopády.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

Kdo znal Holoubka

z Plzně? Kdo má adresu Zafouka v Anglii?--K poznámce V. Tikovského, že Velouše mohly mít za války silnější motory a lepší kanony, poznamenal V. Korda, že je to něco podobného, jako když někdo po fotbale chce radit, jak to měli hrát; každý ví, že Anglie nebyla na válku připravena a bojovala s tím, co bylo po ruce. --V 7. pokračování seriálu "Osudy a náhody" se V. Tikovský v "HR" zabývá otázkou, proč v předvečer německého obsazení českých zemí, všichni zemští let. velitelé /Janoušek, Plass, Skála a Sazima/ a velitelé pluků /Ellner, Květoň, Studený, Berounský, Maršálek a Stanovský/ uposlechli rozkazu o zákazu startu obou hlavních velitelů letectva gen. Fajfra a Vicherka. Někteří nižší důstojníci uvažovali prý o hromadném odletu čs. letadel přes Slovensko do Rumunska. Na palubě mohlo být několik set aktivních letců. Tikovský se také zmiňuje o odvážném výzvědném letu por. let. J. Šebora až nad Magdeburg s B-71 /Katuše/ v září 1938. /Šebor byl po válce film. producentem a pocházel od Poděbrad. --Na min. dopravy po válce byl Stanovský, Fulín a ing. Kejla. --V Praze zemřel Miloš Flajšer od 311; později byl řidičem gen. Lišky. --Heslo na kameni v let. účelišti v Prostějově: "Ovládejte sebe, ovládnete vzduch." --Jarda Polívka navrhl, aby se býv. přísl. RAF z Kanady a USA dostavili na velký sraz v r. 1990 najatým Concordem. --Dr. Miklenda, meteorolog Aeroklubu ČSR, se pokusil o útěk z Protektorátu; byl Gestapem chycen a popraven. --Audrey Franců, vdova po Mirkovi, žije v Anglii. --Co nejdříve otiskneme humoristickou povídku B. Velvarského "Moje první sólo ... a bolero" s fotografií instruktora R. Půdy. --V. Korda a pí G. Šlechtová kondolovali pí W. Klánové k odchodu Jana Klána. --Pí G. Šlechtová navštívila Nové Mexiko a objevila tam dr. Roberta Kellnera. --Z Uherského Brodu byli 3 záp. letci: Jan Křivda, Vlad. Kubíček a Jan Stanovský. Všichni za války padli. --Podle F. L. jel do SSSR se skupinou letců za vedení F. Fajtla por. Jiří Sehnal, rodák z Kolína. /Tam také v r. 1982 zemřel. --A. Matušek zemřel v Tišnově u Brna v r. 1985. --F. Kládek znal Jana Klána v r. 1935. --Přírůstky do foto-archivu: gen. Mittelhauser a plk. Lachmann. --V červenci 1943 byl v Drážďanech popraven kpt. let. Miroslav Janáček, nar. 15. 7. 1902 v Podmoklanech, okres Chotěboř. --Na fotce čs. let. inspektorátu /v článku o V. Kordovi/ jsou v zadní řadě stojící zleva: pastor Karel Vít, Jiří Kučera, Ant. Studený, J. Wágner /z Lima, Peru/, Jan Klán, Jar. Liška, V. Korda, MUDr. Vladislav Krůta, Václav Prokeš /nebo Vařecha?/, ing. Vlastimil Chrást /nebo Charvát?/, Karel Ruckel /tlumočnick/ a Stanislav Dvorský. Přední řada zleva: Frant. Janoušek /nebo Kordula?/, Karel Náprstek, Josef Jaške /či Mrázek?/, RNDr. Karel Janoušek, G/C Josef Schejbal /náčelník štábu/ a Miloš Provazník. Kdo data doplní? --Skupinové foto v Beaulieu od V. Kordy: poslední stojící vpravo je J. Tichý. --Na fotce od V. Paličky: první zleva je J. Bílek. --27. 3. zemřel v Liberci Stanislav Anderle, který byl v letech 1930-38 instruktorem létání v Prostějově. /Zbylí dva bratři-Jan zemřel před několika lety ve Francii a Leoš za války. --Luboš Volka měl také plíseň "C of C", protože patřil k čs. církvi, nebyl bezvěrec. --V. Š. z Anglie poděkoval za naši práci "přežívajícímu hloučku, jehož skromný počet je zajisté v nepoměru k velkému odkazu, který představují". Styl krátkých zpráv se všeobecně líbí. --Jindra/Henry/Prokop nám z Anglie zapůjčil 2 zajímavé fotografie. --J. Doubek a M. Liškutín sloužili u Ciz. legie a ve Francii /Tours/; Doubek musí být 71. --Dušan Slavkovskému vydali knížku "V čase dozrávání a boje", 222 stran. Sloužil u 1. čs. smíšené let. divize; mnohé nezamlčuje, ale strašně zkresluje. Na představitele londýnské vlády, včetně záp. důstojníků, nadává skoro jako na Němce. --U franc. 21. a 23. peruti sloužili z našich: B. Baumruk, F. Kráčmer, V. Kříž, F. Petr, K. Schoř, Jan Irving, A. Keda, L. Malovec a O. Žanta. --"HR" přinesl základní data o R. Fialovi a V. Haňkovi. --Podle F. Fajtla prvním padlým čs. letcem ve Francii byl četař Vladimír Vašek. V první skupině čs. letců, která odjela na frontu 1. prosince 39 byli důstojníci-stíhači: Peřina, Navrátil, Král, Hamšík, Jaške, Klán a poddůstojníci-stíhači: Půda, Krákora, Macura, Jan Truhlář, Chábera, Janeba, Světlík, Hanzlíček, Nosek, Poštolka a Vašek. Postupně byli nasazeni další a celkový počet byl asi 50. --M. Jíroudek byl stíhačem; nesloužil nikdy u 311. --P. K. ze Švýcar vzpomíná na zajímavé besedy v Brně se záp. letcem F. Machálkem; to byl začátek jeho zájmu o záp. letce. --Bubílek žije v Hostivaři? --Sestra letce Baumana žije v Sezemicích u Pardubic. --D. Campbell pokračuje v Kapuskasing, Ont. v restauraci Vybiřalova Spítfiru. --Plk. Jan Pernikář se narodil 11. ledna 1903 v Horní Cerekvi, zemřel 21. listopadu 1976. --39 padlých našich letců se narodilo v Praze, 17 v Brně, 11 v Olomouci, 10 v Plzni, 9 ve Vídni, 7 v Ostravě, 5 v Bratislavě, 4 v Č. Budějovicích, 3 v Hradci. --Letec-fotograf Jan Císař sloužil u Angličanů v Archangelsku během I. války. --V NSR má žít let. akrobat Ota Josefčák. Kdo má jeho adresu? --Zábřeský se jmenoval Karel, nikoliv František. --F. Loucký se stal po druhé dědečkem. --Vít Angetter měl "66" 25. 2. 87 v New Jersey.

Npor. Fr. Procházka, let. pozorovatel, člen letky "Ville Amiens" u svob. Francouzů. Fotografie je z dubna 43 v Londýně. Zemřel před několika lety v Brně.

Škpt. Bedřich Schäfer, člen 280. Sq. Air-Sea Rescue, RAF. Účastnil se 60 op. letů a měl podíl na záchraně 24 letců. Jeho osudy po válce jsou neznámé.

Naši u angl. 138. peruti pro zvláštní účely-např. shazování parašutistů nad Němci okupovaným územím. Konečně máme všech na jména. Zleva: radiotelegrafista Frant. Vaníček, palubní střelec Miroslav Rozprým, palubní střelec Josef Tesař, Václav Jelínek, pilot Leoš Anderle, paradispečer zvláštní skupiny MNO Rudolf Hrubec, pilot Karel Knaiřl, navigátor Viktor Krcha, pal. mechanik Bohumil Hájek a pal. střelec Oldřich Šiška.

Dobrodružství v seltru

Když přišli naši vojáci v r. 1940 do Anglie, neuměli anglicky a snažili se všelijak ten záhadný jazyk ovládnout. Tato povídka je z knížky "Za sevrk se nám cvrk", která vyšla v Anglii v únoru 1944. Zachycuje ovzduší prvních kroků na anglické půdě..

Nemám na světě štěstí! Tatínek ten to věděl a říkával: „Synku, ty kdyby ses vyučil kloboučnickem, lidé se budou rodit bez hlav.“

Opravdu, myslím si, že by to tak dopadlo. Neštěstí mě pronásleduje vždy v úterý. Toto úterý jsem seděl doma a s přivřenýma očima jsem si vzpomínal, kolik má moucha noh. Člověk musí přece na něco myslet. Živě jsem si obraz mouchy vyvolal, abych ty její nohy spočítal. Ale dopočítat jsem se nemohl. Jednou mi vycházely čtyři, podruhé šest, potřetí osm a dokonce jsem napočítal i dvanáct noh. Když jsem byl v nejlepším počítání, přišel Ivan, prý abych za něho vzal pohotovost „jen na minutku“, že si někde odskočí.

Vzal jsem to, ač to je proti předpisům. Pohotovost jsem ještě převzal za Rosfu a Štěpána, kteří si taky „odskočili jen na minutku“. Přesla hodina, když si velitel hotovosti, četař, nechal nastoupit. Myslel jsem, že se kluci již dávno vrátili, ale pro jistotu jsem se k nástupu šel podívat. Ani jeden z nich tam nebyl. Co dělat? Jsem přece kamarád! Nastoupil jsem za ně! Četař četl jména. Halasně jsem vykřikl „zde“, když četl Ivana, mírněji jsem zašveholil „zde“ za Rosfu a pošeptem jsem vydechl „zde“ za Štěpána.

„Človče,“ křičel četař, „jak je to možné, že se hlásíte za tři osoby?“ „Pane četaři,“ povídám, „pánbů je taky ve třech osobách a nikdo se ho neptá, jak je to možné.“

Co vám mám říci? Byl raport, dostal jsem deset šilasů pokuty a sedm dní kasína.

Smutně jsem šel od raportu, když ke mně na ulici přiskočila nějaká menší lejdka a podávala mi notes, abych jí tam něco napsal česky. Poněvadž žádná pořekadla neumím, napsal jsem jí tam: *Děť má dva vratiprsty. Je to šplhavec. To vám přeje strýček Baňák.*

Slečince se to asi líbilo, chtěla, abych jí tam připsal ještě něco anglicky. Tož jsem jí tam připsal:

Murné volání, good day, gutt nacht.

A šel jsem. Zahnul jsem do parku a díval jsem se do kalné vody řeky Leam. Vzpoměl jsem si při tom na bílé kafe a na naše bábovky. Pak jsem si sedl na lavičku. Seděla tam nějaká slečna, která měla jelenice. Chvilí jsme mlčeli. Slečna začala rozhovor:

„Čekoslovak?“

„Jes,“ povídám. A zase jsme mlčeli.

Byl jsem dojat, že si mne slečna všimla a chtěla jsem se jí za tu pozornost nějak odvděčit, chtěl jsem k ní být něžný. Ale anglicky neumím. Tož jsem jen řekl:

„It is kačena“ a ukazoval jsem na divokou kachnu, která si to brázdila po řece jako ledoborec.

„Jes, dak,“ povídá slečna.

Chtěl jsem jí říci, že labuť je pěknější, ale nevěděl jsem, jak se anglicky řekne labuť. Tož jsem povídal:

„Jes, huajt dak s tim dlouhým krkem is betr.“

Nerozuměla mi. Nechápala co je to krk. Abych jí to názorně ukázal, chytil jsem se oběma rukama za krk. Udělal jsem to asi moc prudce a slečna si myslěla, že se chci uškrtit, poněvadž na mne začala poděšeně volat: „Nou, nou.“

Přestal jsem tedy. Pak jsem si vzpomněl, jak nám maminka v

v mládí dělala stínové obrázky na stěně a jak vyvolávala stín dlouhého labutího krku. Natáhl jsem proto paži, prsty stáhl do špetky a ruku ohnul v zápěstí a povídám:

„Huajt dak with dlouhým krkem,“ a ukazoval jsem na ruku znázorňující labutí krk, „ist labuť, and labuť is betr než dak, andrstand mi?“

Nerozuměla. Tož jsem toho nechal a vzpomenuv si náhle, jak se řekne anglicky noha, povídám radostně ukazuje na nohu:

„Plis, it is fūd, ček — noha.“

„Jes,“ usmála se slečna a sama od sebe mě názorně začala učit jak se anglicky řekne pusa, oči, rty a vůbec mě zasvěcovala do angličtiny. Dozvěděl jsem se také při tom, že se jmenuje Mary. Slíbila mi, že mě bude učit anglicky stále. Dali jsme si rande u seltru v 18 hodin.

V 18 hodin jsem tam byl, ale slečna Mary tam nebyla. Tož jsem se šel podívat dovnitř, zda tam na mě nečeká. Ve tmě blýkala jen zelená, matná žárovka. Čmáral jsem po zdi, když jsem náhle zahlédl jakýsi stín.

„Mary?“ povídám.

Ze tmy ozval se hlas:

„Jes!“

O vojácích

Jiří /George/ Kobylka byl za 2. války u 20. americké pancéřové divise v rámci 3. armády gen. Pattona. Po dobytí Salzburku se divize stočila na sever a zastavila se na čs. hranicích. Tam vojáci čekali plných 5 dní a nemohli jít dál. Jmenovaný rediguje nyní oficiální publikaci Chicago-land Czechoslovak Philatelic Society "Czechoslovak Heritage, POBox 159, Berwyn, IL. 60402, USA. Publikace

má čtenáře i ve staré vlasti.--J. Sigmund nám půjčil fotografii tří "mušketýrů" z r. 1942 v Hinton St. George, Somerset. Jsou to: Jan Sigmund, Vladimír Herčík a Stanislav Šácha. Foto přineseme příště.--B. Moravec, který byl za války v Anglii a u svob. Francouzů v sev. Afri-

ce, se z Toronta přestěhoval na svou krásnou farmu v Coe Hill, Ont. Nedávno u něho byl na návštěvě Jan Slavík z Anglie. Bob Moravec se nabídl, že na postavení kříže býv. redaktorovi vojenských "Našich Novin" v Anglii, Rudovi Nekolovi, na hřbitově v Torontě, věnuje 50 dol.--Podle sdělení K. Kaplana provedlo 5. oddělení gen. štábu za vedení Reicina 3 úderů proti důstojnickému sboru čs. armády. První směřoval proti generalitě. Ve vězení, na popravisti nebo v TNP se octla celá řada generálů, jako Píka, Janoušek, Boček, Pelich, Přikryl, Paleček, Bártík, Kutlvašr, Mrázek, Hrabovský, Kryštof, Nosko, Kováč, Marko, Danielovič, Markus, Bodický a další. Druhý úder mířil do řad vysokých důstojníků, příslušníků odboje na západě, z nichž někteří působili i ve východní armádě a na domácí půdě. Byli mezi nimi hrdinové od Tobruku, Dukly, Dunkirku, z bitvy u Anglii, z domácího povstání, jako popravení Skokan, Nechanský, Robotka, umučený Brix, vězněný Hrdina SSSR Bursík, dále Molár, Rohlena, zpravodajci Dítě, Hájiček, Sedláček, Fajtl, Souhrada, Lukas a stovky dalších. Třetí úder postihl důstojníky, kteří pracovali v institucích spadajících pod MNO a na zastupitelských úřadech v záp. státech. Do konce r. 1950 bylo postiženo celkem 4.835 důstojníků, t. j. 36.2 procenta pův. stavu.--Láďa Blažek tráví dovolenou v tropické části Austrálie.--Došla zpráva, že gen. Karel Zadina přišel také o život v 50. letech--v souvislosti s výstavbou kombinátu HUKO. Kdo ví víc?--Jindřich Hrubant, dragoun z Pardubic, pracoval v 50. letech v New Yorku jako číšník /v prestižním University klubu/ a v r. 1970 nečekaně zemřel.--Jiří Beneš nám sdělil, že jeho přítel Pavel Kubín žije.--Máme tel. číslo Zdr. Václavíka, který pracoval v Anglii s plk. Moravcem.--Dr. Bruno Steiner, zástupce velitele autoroty 2. praporu, se ozval příteli do Kanady. Velitelem autoroty byl Zdeněk Bechyně.--Další identifikace na snímku z maďarské Citadely: Martinek, Ševčík, Čech a Michalec.--Nově vyšlá kniha v ČSSR "Balada o českém vojákově" se týká npor. Jaromíra Hechta. Podrobně je popsáno dobytí Ostravy, ale o mjr. J. Bursíkovi ani slovo..

Šoférská parta v auto dílně v Haifě v Palestíně, 5. května 1942. V pokleku vlevo je Oldřich Linka, pak Karel Otta. První stojící vlevo je Karel Dočkal, předposlední V. Mládek a poslední J. Kyška. Muž v tričku: Pospíšil. /Z archivu K. Otty na Floridě./

Vladivostok, 3. dubna 1920: František Šetina, nar. 27. 4. 1879 ve Břehách u Přelouče. Vystudoval reální gymnázium v Hradci a ve Vys. Mýtě; jako praktikant šel k min. obchodu do Vídně. Do I. války šel jako jednoroční dobrovolník horských myslivců. V Rusku se při první příležitosti nechal zajmout a hlásil se k čs. legiím. Prodělal Bachmač, Zborov a sibiřskou anabázi. Vybral Zdenka Štěpánka do div. skupiny Legionářů. Po válce pracoval pro čs. ministerstvo pošt a telegrafů a postoupil až na náměstka ministra. Po Mnichovu spolupracoval v ilegální práci s gen. Eliášem a po jeho pádu odešel předčasně do penze. Zemřel v Praze 15. 5. 1956 a je pochován v rodinné hrobce v Přelouči.

Přiblížil jsem se, no -- a učili jsme se anglicky. Při tom jsem zjistil, že Mary, která se mně zdála v parku tak křehoučká, je dívka fest, jako řemen. Zdání klame, povídal jsem si a učili jsme se dál.

Když jsme vyšli ven, Mary si mne držela pod paždi. Svitl již měsíc a v jeho bledém světle se mi zdálo, že slečna od odpodně nejen ztloustla, ale také vyrostla o půl hlavy. Začal jsem si ji proto důkladně prohlížet, a tu jsem zjistil, že to není vůbec ta dívka, co jsem s ní byl odpodně v parku. Ba nebyla to vůbec dívka, ale brž starší paní.

„Co teď? Přece se musíš omluvit,“ povídám si.

Začal jsem anglicky.

„Pardon,“ povídám, „jů nou park afternů?“

Paní na mne překvapeně vzhledla.

„Urazil jsem ji asi,“ myslil jsem si.

Abych jí to vysvětlil blíže, řekl jsem:

„Jů nou, dak, park, dak afternů?“

Domnívala se, že jsem se pomínil. Chytla mne za rameno a někde mě táhla.

„Sorry,“ povídám jí proto, „já s vámi nemohu jít, já musím domů, já jsem zavřenej, já mám kasárníka.“

Nerozuměla tomu.

„Musíš na ni anglicky,“ řekl jsem si, „ale jak se jen řekne kasárník?“

Nevěděl jsem. Po delší době jsem jen vykřikl:

„Sorry, ajem arested.“

Usmála se a ještě více se ke mně přitúlila.

„Ajem gangstér,“ zařval jsem proto v jazykové tísní.

Hned mně pustila a utekla.

Teď jen čekám, kdy si pro mě přijde anglická policie.

The Assassination of Heydrich

JEDNOU VĚTOU

Letos je tomu 45 let, co byl v Praze proveden atentát na R. Heydricha. Měl osudné následky pro náš národ a jeho vhodnost je předmětem sporů i dnes..

Je slunečné ráno 27. května 1942. Ten den si pamatuje mnoho lidí. Ti, kdo by mohli spolehlivě vylíčit děj, pro který si mnoho lidí tento den pamatuje, však už nežijí. A vyprávění zbylých pamětníků, z nichž každý viděl či věděl jen něco, se v podrobnostech tak liší, že je lepší se omezit jen na nejdůležitější opěrné body děje, jež také vyšly najevo při vyšetřování.

Zastupující říšský protektor, šéf hlavního úřadu říšské bezpečnosti, okázale vzorný manžel a milující papa naposledy zamává.

Rozloučení se poněkud protáhlo. SS-obergruppenführer Klein šlápne na plyn, mohutný mercedes zašustí koly na písku parkové cesty a prolétne branou zámku ven. Ani dnes se k němu nepřipojí dva policejní doprovodné vozy, jeden vpředu a druhý vzadu. Šéf je, jako často předtím, neporučil přivolat. Znamenalo by to další zdržení. A to Heydrich nemůže potřebovat. Je spokojen, že automobil jede na rovné silnici osmdesátikilometrovou rychlostí.

Smyčka kolem rybníku v Panenských Břežanech.
Silnice.

Zdíby. Chabry. Kobylisy.
Libeň.

Dosud je máj a v korunách stromů pod libeňskou Vychovatelnou trylkuje ptačí havěť. Stromy padnou do měsíce pod ranami seker, aby nestínily výhled do zatáčky novému protektorovi.

Na chodníku, u betonového sloupu elektrického vedení, 1+1 muž.

Dvojice již nikoli nenápadná. Kdo si nevšimne v poloprázdňé ulici, že ten s aktovkou a druhý s balonovým pláštěm přes ruku tady přeshlapují déle než hodinu? A co ta dvě kola, opřená o plot za refyžní čtrnáctky, opuštěná a volající celou dobu po majitelích?

Může si toho všimnout leckdo. Třeba některý z protektorátních policistů nebo četníků. Jsou od startu zelenošedého mercedesu alarmováni každodenně po celé trase průjezdu.

Zatím ještě se skupina Antropoid tváří klidně, jsou však opravdu klidní?

Kubišovy a Gabčíkovy oči otupují nepřetržitým pozorováním třeptího, který postává v záhybu Kirchmayerovy třídy.

Rotmistr Valčík kouří jednu cigaretu za druhou, obrací v kapse zrcátko. Lesklá ploška má být důležitější než pistole.

Teď!

Na horizontu ulice se náhle vynoří automobil. Valčíkův zrak rozeznává mercedes. A jede sám! Nastává čas Č, chvíle provedení třetího plánu, vypracovaného s Opálkou.

V každém případě musí zrcátko z kapsy ven. Valčík se češe. Odraz slunečních paprsků je rychlejší zvuku.

Dva páry očí v zatáčce pod Vychovatelnou, unavené pozorováním, jsou ve stejném okamžiku pobodnuty ostruhou světelného znamení. Konečně!

Po Kirchmayerově třídě se blíží automobil.

Nikdy se nedovíme, co si v té chvíli řekli Kubiš s Gabčíkem, řekli-li si vůbec něco. Jisté je, že akce Heydrich nabývala konkrétní podoby.

Podoby širokého předku osmiválce s ochranným sklem bez nepromokavé střešky, který se vteřinu po vteřině zvětšuje. Dvou praporků na šedozelených blatnících. Dvou světlometů se zatemňovacími krytkami. Bílé poznávací značky s černými SS-runami a číslem 3. (Jedničku má na voze pouze Hitler. SS-2 druhý muž v nacistickém státě, Himmler. SS-3 patří třetímu SS-hierarchovi velkoněmecké říše, Heydrichovi.)

Třetí zvonění, po němž se rozevře opona k dramatické scéně, obstará tramvaj. Také číslo 3. Právě opouští zastávku V Holešovičkách a míří do zatáčky pod Vychovatelnou. Kolečka drnčí, vozy elektriky zmáhají stoupání. Tahle zatáčka je nejtěžší úsek trati.

Tahle zatáčka bude i úsekem z nejtěžších ve vojenské službě rotmistra Gabčíka.

Prostovlasý mládenec v hnědém obleku a s balonovým pláštěm přes ruku skáče z chodníku do jízdní dráhy. Jako by chtěl stihnout odjíždějící tramvaj.

Vzpětí je slyšet pronikavý skřípot pneumatik. První reakce obergruppenführera Kleina: prudce přibrzdí a točí volantem oběma rukama, neboť nechce riskovat smyk a učinit z ostré zatáčky zatáčku smrti.

Co udělá řidič v takové situaci? Patrně vyrazí kletbu na adresu chodce, který se mu neočekávaně připlétl do cesty: „Schweinkerl... Du verfluchter!“

Ve zlomku vteřiny odhodí chodce svůj baloňák a napřáhne hlavě automatické pistole.

Tak, jak ho to učil nemluvný Američan kovbojských mravů na dvoře starého zámečku Bellasis nedaleko Londýna. Rychle, poudově, přesně.

Cíl: spojujzdec vedle šoféra.

Lesklé řády na prsou — krátká dávka.

Hlava pod postřibřenou čepicí — dvě dlouhé dávky.

Ukazováček pravé ruky stílece Gabčíka obepne spušadlo.

Zbraň nezaprští, hlavě se nenadzdvihuje pravotočivým pohybem rotujících stěl.

Zbraň mlčí, hlavě je bezcenný kus železa.

Nestávalo se při ostrých střelbách, že právě u sten-gunů se snadno vzpřítíl první náboj? Zejména nepřesvědčil-li se střelec, zda je náboj správně v hlavni? V našem případě se rychlopalná zbraň, jež měla získat parašutistovi rozhodující moment převahy v boji zblízka, stává rekvizitou momentu posledního napětí, jenž nemá chybět v žádném dramatu.

Vedle protektora nesedí dnes jeho osobní šofér Willy. Toho by první podezřelý pohyb chodcův přiměl: reflexivně dupnout na

plyn, srazit chodce a riskovat únik zatáčkou smrti, říznutou po dvou kolech.

Vedle protektora sedí dnes jeho osobní pistolník, obergruppenführer Klein. Toho první podezřelý pohyb chodcův přiměje: reflexivně dupnout na brzdu, sáhnout po pouzdře s revolverem a riskovat únik ze zatáčky smrti přestřelkou.

Heydrich pozdě postřehne jeho chybu a snaží se vytáhnout dlouhé nohy ze sedadla.

Ještě je tu Kubiš, zkušený voják.

Zatím tramvaj číslo 3 odjezdá v pravidelném intervalu ze zastávky V Holešovičkách a zahýbá vzhůru do Kirchmayerovy třídy. Lidé sedí, mlčí, koho by napadlo pohlédnout z okna. Cestující, který čte v Národní politice dnešní výnos o reformě správy v protektorátě Čechy a Morava, nedojde dál než k větě: „Po včerejším velkorysem prohlášení pana zastupujícího protektora SS-obergruppenführera Heydricha bylo učiněno jasno, že na německé straně je pevně odhodlání zavést nacionálně socialistický pořádek i u nás, a to ve všech —“

Obstarožní hodinky, jež má řidič zavěšeny na hřebíku před sebou, nedojdou dál než k desáté hodině třicáté první minutě.

Ohlušující detonace vyrazí čtenáři z rukou jeho noviny.

Obstarožní kapesní hodinky padají řidiči k nohám.

Okenní skla v tramvaji se sypou lidem za krk. Křik. Zděšení. Panika. Nad zatáčkou letí vzduchem rozevlátý plášť s distinkcemi SS v podobě dubových ratolestí.

Sedozelený mercedes klouzne setrvačností k chodníku. Jeho pravé dveře jsou vyraženy z pantů a vmáčknuty dovnitř vozu. Pneumatiky rozervány.

Děj přeskakuje z osmdesátikilometrové rychlosti automobilu na rychlost lidského běhu.

Gabčík, který se teprve teď vzpomíná, odhodí nepotřebný sten-gun a prchá směrem k ulici Na Zápalcích. V patách za ním nezraněný pistolník z protektorovy tělesné stráže Klein. Už se mu podařilo vyprostit revolver z pouzdra. Avšak ani Gabčík nezapomněl na rezervní pistoli v náprsní kapse. Hlončka s divokou přestřelkou od zdi ke zdi, od stromu ke stromu končí tím, že si Gabčík napraví reputaci střelce. Esesák Klein zůstává ležet s dvěma zásahy v těle. Jeho přemožitel kličkuje a běží dál, až k Trojskému mostu. Teprve tam se mu podaří změnit se opět v nenápadného mládence v hnědých šatech, naskočit do tramvaje jedoucí k městu a zmizet.

Druhý z Antropoidů je na tom hůř. Střepiny bomby vletly Kubišovi do obličeje. Z rány prýští krev a oslepuje ho, leč neubírá mu na duchapřítomnosti. Tenhle muž v tmavém klobouku ji projevuje podruhé v krátkém čase.

I on má svého pronásledovatele, který je mu v zádech.

Heydricha.

Rotmistr stačí mžikem rozmázlého pohledu odhadnout situaci. Vidí za sebou bledý přírzk. Tvář zkřivenou nejen vztekem, ale i bolestí. SS-obergruppenführer klopýtá, potácí se, v ruce drží těžkou pistolí parabolu — ale pozbyl síly ji použít. Druhou rukou se chytá za hřbet. Má dost.

První Kubišova myšlenka: kolo.

Než se k němu dostane, musí překonat zatáčku, proplést se davem zpanikovaných lidí, přibíhajících od tramvaje, vyhrát závod s časem. Potom jeho kolo rychle ujíždí s kopce směrem k Libni.

Třetí, Valčík, zůstane zatím bez práce. Jeho pistole zasáhne o dvacet dní později.

„Rufen Sie die Burg an!“ štěkne mátožný protektor na nejbližšího zvědavce, českého strážníka, který se opovážil přiblížit.

Ještě se cítí pánem.

Ještě si nehodlá zadat, i když se mu podlamují kolena.

Ještě kopne do anglického sten-gunu, ležícího na chodníku vedle auta. Ale to je už poslední gesto Reinharda Heydricha, generála SS.

„Sundej Apise s pozlaceného trůnu — z božstva se stane obyčejný vůl,“ napsal velký německý filosof.

Stěhovací dodávka firmy Holan, zastavená strážníkem, naloží bezmocného „třetího“ třetí říše na bedýnky s krémem na boty a odváží jej do nedaleké nemocnice na Bulovce.

/Z knihy "Bomba pro Heydricha", kterou napsali Dušan Hamšík a Jiří Pražák. Vyšla v Praze v roce 1964./

létě 1941 Josef Procházka. S ním prodělali výcvik také Augustýn Horvát a Karol Zábrocký. S Procházkou byli do akce nasazeni K. Hovůrka a R. Koloničny. Seskočili u Kazanowa v Polsku 2. září 1941 a dostali se pěšky na Moravu. Zradou F. Čihánka se dostali všichni do rukou Gestapa. Procházka byl popraven 7. května 1942. Jiná skupina z východu, označená jako "S 1", B. Němec, F. Ryš, F. Brauner a J. Kasík/ seskočila 10. září 41 u Dřínova na Moravě a skrývala se jistý čas u paní Ireny Svobodové, manželky velitele čs. jednotky v SSSR. Postupně se všichni agenti vinou zrádců dostali do rukou Gestapa a skončili na popravišti. Deutelbaum /nyní: Doman/ žije doma. Za války byl výborným fotbalistou ve vojenském teamu a po válce pracoval jako poštovní úředník na Slovensku. Jeho paní je Angličanka. Máme nedávné foto Františka Trpíka. Také 7 let staré fotografie L. Rezníčka a Josefa Otiska. Podle výpovědi býv. Gauleitra E. Kocha přišla smrt Heydricha vhod Himmlerovi. Ten se Kochovi svěřil, že se dověděl, že Heydrich plánoval atentát na Himmlera, aby se dostal na jeho /Himmlerovo/ místo. Na druhé straně smrt Heydricha oddálila zatčení Canarise o plné dva roky; teprve v r. 1944 měl Hitler důkazy, že Canaris pracoval pro britskou zpravodajskou službu a rozkázal jeho likvidaci. Heydrichiádu přežila skupina INTRANSITIVE /npor. V. Kindl, četař B. Grabovský/ a v březnu 1943 se ve vých. Čechách napojili na organizaci pplk. Svatoně. Oba byli však zatčeni Gestapem a stali se konfidenty. Kdo ví, co se stalo s Kindlem?

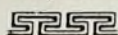
Přítel z NSR nám poslal poštovní známku s portrétem MUDr. Ferdinanda Sauerbrucha, 1875–1951, který byl prvním německým lékařem ošetřujícím Heydricha na Bulovce. Parašutista Nedělka působil po válce na čs. konsuluátu v Hamburku. Jeho nadřízeným byl konsul Hajný. J. O. Vrána nám dal k dispozici záznam o své činnosti na Dunaji a jako parašutista v Jugoslávii. Dodal, že článek Martina Böhma z Prachatic "Odboj na Dunaji" celkem pravdivě zachycuje, co se za války na Dunaji dělo. Petr Vrána měl paravýcvik v Egyptě. Mimo něho se operací účastnili Leiss, Vrkoč, Mudroch, Habart, Tesařík. Je naděje, že doma vyjde objektivní historie parašutistů GLUCINIUM. Materiál poskytl hlavně Jos. Cikán, rodák z Červených Pečků u Kolína. Podle některých zpráv byla operace COTTAGE /Žuk/ provedena americkou OSS z Bari; cílem byly jižní Čechy. Kdo byl Pšenčík, který byl na Středním východě a v Bari ve skupině Stoje? Studii "První zpráva o Jindrovi" lze objednat za US \$ 10 na adrese: S. Berton, 38 Abingdon Rd., Roseville, NSW, 2069, Australia. V Pardubicích se v užším kroužku konala beseda o atentátu na Heydricha. Mezi účastníky byli: prof. Vaněk a inž. Krupka. Oba byli do atentátu zapleteni a zatčeni Gestapem. S. Berton dokončuje studii "Kdo dal rozkaz k atentátu na Heydricha". Má vyjít knižně. Zajímavé podrobnosti o záp. výsadcích na jižní Moravě obsahuje "Vlastivědný věstník moravský", který vyšel v r. 1963. V Anglii byl do parašutistického výcviku vybrán také Ján Bačík. Počázel od Lipt. Mikuláše a byl horským průvodcem. Z Ruska přešel na Střední východ a v Anglii byl instruktorem tankistů. V Sochodnoji u Moskvy byl jako parašutista cvičen v

NAŠI V USA

Autor "rnj" vzpomněl v "Hlasu národa", že 11. dubna t.r. by se byl dožil exilový novinář a publicista poúnorové vlny, Jaromír A. Netík, 65. narozenin. Zastával názor, že únorový puč v r. 48 plánovali komunisté už za války. Narodil se v Hradci, zemřel 5. ledna 1981 v Chicagu. -- Nesmírně poučný historický článek "Z Moravy do Texasu" napsal pro revue "Panoráma" V. N. Duben. -- O další informace o sletu ve Washingtonu píše na adresu: Sokol Washington, POBox 15558, Washington, DC, 20003-0558, USA. -- Protože v těchto dnech tomu bylo 45 let, co se končila činnost Mašína, Balabána a Morávka zásehem Gestapa, vyhledal O. Rambousek Mašínova syna Ctirada a záznam o interview nám poslal s fotografií. Prozradil nám, že se připravuje kniha o Mašínech; oba bratři mají americký paravýcvik a žijí v USA. -- Martin Hrabík má zas adresu: 3491 W. 99th St., Cleveland, OH 44102, USA. -- 110 amerických senátorů poslalo dopis Gorbačevovi, v němž žádalo jasné vysvětlení, co se stalo s americkým občanem R. Wallenbergem. -- Na pěkném pohledu z Austrálie nám Jára Kohout sdělil, že 12. až 14. 6. bude v St. Catharines, Ont. -- Majitel "John's Café" Jan Kubašta oslavil "80". -- Jan Kuncíř poslal zdravici sjezdu křesť. demokracie v NSR. -- "Hlas národa" přinesl velmi zajímavý článek "Proč Praha nebyla osvobozena Američany?" Bohužel jméno autora chybí. -- Podle V. Nevluda byl A. Warhol-Varhola původem Slovák. -- Milan J. Halla z Washingtonu napsal knihu "The Ruptured Decade". Byl za války u našich jednotek ve Francii a po jejím pádu se dostal do USA. Do Prahy se vrátil jako americký voják, ale od r. 48 žil znovu v USA. Předmluvu ke knize napsal dr. R. Luža. -- Frank Chaloupka se z Bronxu přestěhoval do Beebe, Arkansas. -- V New Yorku přednášel o Papuáncích prof. L. Pospíšil. -- Čs. Festival bude v Astorii, NY 24. a 25. 5. -- Poslanec A. Bartoš projevil nesouhlas se sjezdem Čs. strany národně sociální. -- Miloš a Dáša Kotoučovi z Rochester, NY, často záježdějí na kult. podniky do Toronta a do Clevelandu. -- 16. Ples našich v Clevelandu 1. 5. byl velmi úspěšný. Přítomni byli starostové obcí N. Royalton/Halák/ a Seven Hills/Wondrák/. -- W. Matuška bude koncertovat v Torontě 26. 5. -- Želmíra Živná, býv. novinářka "Světa v obrazech" žije v USA jako uprchlice; podle V. Kříže prohlásila, že do emigrantského tisku přispívat nebude, protože by "zradila své čtenáře doma". -- Manželé Jánští nám ze San Diega, CA. zaslali popis velikonočních zvyků na Českomoravské vrchovině a recept na "zelenou polévku z jarních bylinek". -- Vynálezce "virníku" dr. I. Bensen v Raleigh, N.C. je rusko-dánskému původu; mládí a léta studií prožil v Praze. Žije v USA od r. 1937 a vlastní 76 patentovaných vynálezů. -- Paní M. Hodková nám darovala originál úmrtního oznámení B. Vilíma. -- Cedar Rapids, Iowa mají stále "Czech Village". Lidé v okolí města jsou převážně českého původu. Mají dokonce i Český národní hřbitov. -- Ivan Sviták z Chico, CA. napsal studii o angl. exulantce Vestonii, která je pochována v Praze. Studie má název "A Forgotten Genius?" Žila 1582-1612. -- Ve Švýcarsku vyšla ročenka "Stopy" za rok 1987, 52 stran. Lze objednat za \$4 u V. Balejky v Kal. -- Paličkovi, Bunžovi, Benáčkovi a Krupkovi /NY/ nám poslali pěknou pohlednici z Brazílie. -- A. Č. hledá ing. Václava Lance. Houston, TX? -- A. Eva Svobodová z Palm Springs, CA. nám poslala krásnou fotografii tří mladých českých fousků. -- Nejpopulárnějším profesorem na Cornell U. je dr. Karel Husa, hudební skladatel. -- Za tragických okolností zemřela v Miami známá krajananka Anna Hertlová, členka Sokola.

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

Režisér Jiří Menzel přijel do USA na ceremonii Oskarů. Zda jeho film "Vesničko má středisková" byl vyznamenán, nevíme. /Před lety dostal cenu za "Ostře sledované vlaky". Prozradil v Praze novinářům při odletu, že jeho frak je 19 let starý. -- Vedoucí úseku vědecko-technických informací v Ústavu izotopů v Praze, RNDr. Jiří Pěknice, dostal 10 let za to, že okradl stát asi o milion korun. Kupoval knihy u zahraniční literatury /některé až 12x/ a prodával je v antikvariátech. -- Na býv. Němcově hostinci v Hřišti u Přibyslavi, kde byl 2. října 44 zastřelen gen. Vojtěch Luža a por. Josef Koreš, byla odhalena pamětní deska. -- V Plzni zemřel hokejový internacionál a později trenér Čenda Liška. -- Podle některých náznaků byla po návštěvě Gorbačova v Praze poněkud uvolněna poštovní cenzúra. Plánovaná tisková konference s Gorbačevem se nekona-la, prý na přání Husáka. S novináři se sešel mluvčí sovětského ministerstva zahraničí G. Gerasimov. Na otázku, jaký je rozdíl mezi reformami Dubčeka a Gorbačeva, odpověděl: 19 let. -- "85" oslavil MUDr. Jiří Syllaba, který se zasloužil o zvládnutí epidemie tyfu v Terezíně na sklonku války. Pomáhali mu lékaři K. Šrámek, F. Nejezchleba, P. Poukar, O. Rais a prof. J. Scheiner. -- Čtenář P. nám popsal návštěvu staré vlasti a specificky cestu Valašskem; ze Vsetína na Val. Meziříčí, Rožnov, Pustevny, V. Karlovice a Karolinku.

VZPOMÍNKA

Roztoky u Prahy, začátkem května 1945, t.j. před 42 lety: oddíl utvořený na pomoc bojující Praze z býv. členů Technické služby /TN/ a civilistů: na dvoře restaurace u nádraží, kde byla jednota ubytována. Na snímku jsou vidět německé /ukořistěné/ proti-tankové rakety. Třetí zleva je Karel Fícal z jižních Čech, 5. je František Žižka /dnes žije v Austrálii/, 8. je Křepelka, 10. je Honza Štrupl, který zemřel v Kralupech. Ke skupině patřil i Míla Vraštil, který padl v bojích v Bubenči; pocházel ze Žamberka ve vých. Čechách. Členové TN byli septimáni ze všech krajů Čech, kterým Němci zakázali školní docházku.

Ontarijský přístup k zaškolení se skládá z pěti různých složek! Dohromady nabízejí perspektivní cíl, který má budoucnost!

Ontarijský přístup k zaškolení: Méně znamená někdy více!

PRO PODNIKÁNÍ: PORADNA PRO HLEDÁNÍ BUDOUCÍHO POVOLÁNÍ A JAK VYUŽÍT DANÝCH SCHOPNOSTÍ.

A Training Consulting Service: jsou ve více než 50 Skills Development Offices po celém Ontariu, kde odborníci odhadnou, jaký obor je pro vás vhodný a určí způsob zaučení.

Ontario Skills Incentives: Více než 200

podniků může obdržet až 80% dotaci na zaškolení. Větší firmy mohou požádat o 60% dotaci. Rovněž je možná finanční pomoc při obstarávání potřebných nástrojů.

PRO ZAMĚSTNAVATELE: TRADES UPDATING A ACCESS PROGRAMS

Trades Updating: krátkodobé, bezplatné kurzy, které pomáhají schopným živnostníkům seznamovat se s nejnovějšími technologiemi. Schopní pracovníci se dovědí mnohé o novinkách během programu, který uspořádají místní učebny nebo když zavolají Training Hotline. Základní programy: the Ontario Basic Skills program učí základy čtení, psaní, matematiky, vědy a programování. Mnohé kurzy jsou dostupné přes ontarijské střední školy umění a technologie. Zvláštní dotace vám pomohou uhradit péči o děti, dopravu a bydlení během zaškolení. Fond určený na projekt podporuje skupiny, které rozvíjejí možnosti zaškolení a technickou zdatnost.

Ontarijský přístup k zaškolení je: Důležitá je iniciativa, která zajišťuje rozvoj Ontaria, protože zvyšováním kvalifikace dostane příležitost každý.

Ze zaučení budeme mít zisk všichni!

Číslo, které můžete volat kdykoliv: 1-800-387-5656 (Informace jsou v angličtině a ve francouzštině.)

 Ontario
Minister, Hon. Gregory Sorbara
Premier, Hon. David Peterson

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

10.května oslavil v Paříži své 82.narozeniny prof.Jaroslav Trnka,náš spolupracovník. Pečlivě se o něho stará paní Dagmar,býv.residentka Toronta.--"55" oslavil v Zirndorfu dp.Pavel Kučera,obětavý vlastenecký kněz.--Dr.Arnošt Kavka,býv.zpěvák orchestru Karla Vlacha,navštívil Frankfurt/M. V Praze mu nedávno vydali LP desku.Jeho býv.manželka Olinka žije v Mnichově.--Nedaleko Bad Kreuznachu,NSR,se konala nedávno sešlost čs.trampů u ohně. Spalo se pod stany,zpívalo se a ožily zas staré trampské písničky.Plánují celosvětové skautské Jamboree ve Švýcarsku, kde budou soutěže ve zpívání.--Pěkný velikonoční pozdrav jsme dostali od Emanuela Kludského a jeho rodiny ze Stuttgartu.--Podle M.Skocha hodně Kanaďanů tráví dovolenou ve Venezuele; klima je ideální a kurs kan.dolaru vysoký. Dotyčný má svou teorii ohledně atentátu na Palmeho; vyslovil také domněnku,že Wallenberg zemřel v Berezovce v r. 1962.--Ing.Arnošt Vostřejší se na čas z Čile přesunul na Mallorku.--T.Haas hledá Jar. a Alinu Langrové z Prahy.--Dále se hledí MUDr.Jar.Jílek z Plzně.--V Izraeli vyšly knihy-K.Marton:"Wallenberg" a "Atlas of the Holocaust".--"Právo Lidu" přineslo pěkný článek V.Holuba o Václavu Majerovi,který zemřel před 15ti lety ve Washingtonu. Před 15ti lety zemřeli také RNDr.Josef Veverka a JUDr.Josef Šádek.--Karel Hrubý vzpomněl 75.narozenin dr.Viléma Bernarda,předse-
dy Čs.sociální demokracie,který žije v Anglii.--Skautský rok našich v Rakousku byl zahájen v Ramsau;na pohledu bylo 17 podpisů z první schůzky.--J.Kobližka plánuje návštěvu Pensionu Milan v Zell am See; navštívil savojské Alpy.--V Bavorsku zemřel ak.malíř Karel Liška a inž.M.Brada.--Ve Frankfurtu byl poctěn dr.Vlad.Neuwirth,činný hlavně v kat.farnosti.--Msgr.Petr Lekavý /USA/ oslavil 50.výročí vysvěcení na kněze.--Čs.národní dům v Sydney oslavil 10.výročí založení. Náčelník Sokola O.Mařík spadl se střechy,ale nic si nezlomil,protože pochází z Kdyně.--Vlad.Škutina dostal Cenu Mark Twaina;uděluje ji International Humor Conference ve Phoenixu.Arizona,USA.--
B.Kobliha poslal kritický dopis předsedovi ČSOL ve věci Charty 77.--Pěknou velikonoční kartou nás překvapil dr.Oldřich Podlaha z Karlshamn ve Švédsku.--Jiřina Rojerová napsala pro"Sokol L.A.Notes" vzpomínku na setkání s Janem Masarykem v sokolovně na Malé straně koncem ledna 48. Článek byl vysílán na RFE.--Dipl.-Ing.Juraj Přibyl z Göppingen je optimista ve věci emigrace do Kanady.--Valná hromada australské sok.župy zvolila 3.4.starostou J.Jelínka ze Sydney.--F.Fiedler,známý Sokol v Paříži,je stále aktivní.--A.Řehák se v Itálii těší,že mu brzy "vyjde"Kanada.--Pat Jostenová se svou mladší sestrou Margaretou navštívila Toronto. Veze archiv svého zesnulého manžela do Nebrasky.--"Č.Slovo" přineslo článek "Tajné zpravodajské služby a naše národní minulost".Týká se mj.v Austrálii vyšlé knihy "Spycatcher".--"Lond.Listy"přinesly zajímavý rozhovor s prof.Jar.Krejčím z U.of Lancaster.--"Voice of Auschwitz Survivors in Israel" přinesl recenzi knihy "None is Too Many,Canada and the Jews of Europe, 1933-1948"z pera L.Kopecké.--"Hlas národa"otiskl vzpomínky dp.V.Vondry na 50.léta v kom.vězení;dp.Vondra utonul nedávno v Mrtvém moři.--Sheila Ochová žije v Bonnu.--Kníže Liechtensteinu oslavil "80" a přijal delegaci našich gratulantů,v které byli mj.dr.Josef Kratochvíl a dp.Jar.Kubovec.--dr.Jar.Pavlík z Dánska napsal pro "Dem.v exilu" zajímavý článek"Podobné osudy Knuta a Václava; Knut je národním patronem Dánska.--Jan Ryba se chystá ve Frankfurtu do důchodu a ohlašuje zastavení periodika "Fechenheimská Drbna".--"Nové Obzory"přinesly článek kritizující "Poslední poctu"red.Pejskara.--Ročenka "Reportéra" z pera O.Ulče vyšla ve Švýcarsku.Pište na:Postfach 1737,8048 Zürich,Switzerland.

Obyvatelé Ontaria, zakupte si co nejdřív průkaz sportovního rybáře

Počínaje 1. lednem 1987 se požaduje od všech zájemců o sportovní rybářství v Ontariu, ve věku od 18 do 64 let, zakoupení celoročního průkazu v ceně \$10 nebo čtyř-denního průkazu v ceně \$5. Poplatek je zanedbatelný ve srovnání s tím, jak peníze získané touto cestou budou využity.

Ontario, provincie oplývající bohatstvím různých druhů ryb, je skutečným rájem sportovního rybářství. Zachování současného stavu vyžaduje obnovování násad, rozšiřování chovu ryb, zlepšování přírodního životního prostředí, účast odborníků, dobrovolné akce a přírodovědecký výzkum v oboru rybářství.

Nový průkaz sportovního rybáře pro obyvatele Ontaria obdržíte na místní pobočce nebo na okresním úřadu Ministerství přírodních zdrojů (Ministry of Natural Resources).

Průkaz sportovního rybáře pro obyvatele Ontaria – Hodnotná investice do budoucnosti rybářství v Ontariu.

Ministry of
Natural Resources
Ontario
Minister, Hon. Vincent G. Kerrio
Premier, Hon. David Peterson

DOMÁCÍ UZENINY * EVROPSKÉ LAHÚDKY

MEAT PRODUCTS

ILJA
SANDA

2216 BLOOR WEST (u Runnymede)

TORONTO, ONT. M6S 1N4

TEL: 766-8338

Máme také hrubou mouku a knedlíky.

Pozdrav z Cicero, IL., USA našim čtenářům posílá paní Alena J. Bártová, roz. Bílková. Jde o vnučku slavného sochaře a malíře, Mistra Františka Bílka. Během svého pobytu v Uruguayi psala do skautských listů pod jménem Klazarová.

V Curychu ve Švýcarsku působí MUDr. J. Žák z Hané. Na obrázku je se svou manželkou. Dva synové studují na univerzitě v Bostonu.

Nezávazný odhad
hodnoty vašeho
domu, obchodu,
živnosti nebo jiné
nemovitosti
provede diskrétně
a zcela zdarma
George (Jiří)
Daneš

**Family
Trust**

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/